

РЕШЕНИЕ

№ 35738

гр. София, 30.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 1 състав, в
публично заседание на 14.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **8096** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Образувано е по жалба вх. № 19592 от 04.08.2025 г., подадена от В. А. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], к.в Горна Баня, [улица], № 8, чрез адвокат П. К., срещу Решение № ПИ-209/07.07.2025 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. (ТД на НАП С.), с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане за присъединяване с изх.№ С250022-105- 0242638/13.06.2025 г., издадено от В. К., публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

В жалбата се излагат аргументи, че не се установява основанийето за образуване на изп.д. № 22140007874/2014 г. по описа на ТД на НАП – С., респективно кога и кои са присъединените публични вземания, а от там и върху кои са наложени обезпечителни мерки, довели до прекъсване на давността. На следващото място в жалбата се сочи, че липсват доказателства за изпращане на покана за доброволно изпълнение от публичните вискатели. Твърди се, че от една страна задълженията, възникнали на основание РА са отразени като вземания по изп. дело в много по-ранен период, което е видно от данъчно осигурителната сметка на В. С.. От друга страна се излагат доводи, че посочените в процесното разпореждане вземания за ДДС за данъчни периоди от 2015 г. и 2016 г. е незаконосъобразно да бъдат присъединявани през 2025 г., тъй като е налице липса на подлежащи на принудително изпълнение публични задължения. Прави се възражение за изтекла погасителна давност на присъединените с разпореждането публични вземания, установени с РА. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение на директора на

ТД на НАП С. и отмяна на разпореждането за присъединяване. Моли за присъждане на разноски, за което представя списък.

Ответникът – директор на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, с искане да се отхвърли като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на разноските на жалбоподателя.

Административен съд София-град като взе предвид изложеното в жалбата, възраженията на ответника и извърши преценка на събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице с активна процесуална легитимация до компетентния да разгледа спора съд по местонахождението на ТД на НАП, чийто директор е издал потвърдителното решение, в преклузивния срок по чл. 268, ал. 1, изр. първо от ДОПК срещу подлежащ на съдебен контрол акт при спазване на принципа за задължително оспорване на разпореждането за разпределение по административен ред.

При разглеждането ѝ по същество на спора, от фактическа страна се установява следното:

В ТД на НАП С. срещу В. А. С. с ЕГН [ЕГН] е образувано изпълнително дело №22140007874 от 2014 г. за принудително събиране на публични задължения. На 23.10.2014 г. е издадено съобщение за доброволно изпълнение № 7874-000001/23.10.2014 г. на основание чл. 221 от ДОПК, с което В. А. С. е уведомен, че е образувано изпълнително дело за неплатени публични вземания в общ размер на 4 614,70 лв., ведно със съответните лихви. Със същото жалбоподателят е поканен да плати доброволно посоченото задължение, като е предопреден, че при неплащане в срок ще бъде предприето принудително изпълнение. Извършено е присъединяване на публични вземания по делото с разпореждане с изх. №С250022-105-0242638/13.06.2025 г. на публични задължения, представляващи данък върху добавената стойност (ДДС) - главници и лихви, в общ размер на 126,87 лв. За обезпечаване на задълженията по изпълнителното дело са наложени възбрана върху недвижим имот, запор върху банкова сметка и запор върху трудовото възнаграждение на длъжника.

Видно от представената административна преписка е, че публичният изпълнител е разгледал възражението за давност на жалбоподателя, постъпило с вх. №С250022-000-0343394/12.06.2025 г. и с Разпореждане с изх. №С250022-137-0003709/19.06.2025 г. е прекратил принудителното събиране на част от публичните вземания, установени с Ревизионен акт №Р-22221816005475-091-001/19.04.2017 г., данъчни и осигурителни декларации.

Предмет на оспорване в настоящото производство е Разпореждане за присъединяване №С250022-105-0242638/13.06.2025 г., с което по изпълнителното дело са присъединени публични задължения, представляващи ДДС - главници и лихви на обща стойност 126,87 лв., установени с РА № 22221816005475-091-001/19.04.2017 г.

Разпореждането е било оспорено от В. А. С. пред директора на ТД на НАП С. с жалба вх. № Ж-2214-7/27.06.2025 г. По жалбата е постановено решение № ПИ-209/07.07.2025 г., с което същата е оставена без уважение, като неоснователна.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност и обоснованост - наличието на компетентност на органа и спазване на изискването за форма, както и на материалните и процесуалните правила при издаването им.

Разпоредбата на 266, ал. 1 от ДОПК предвижда, че действията на публичния изпълнител могат да се обжалват от длъжника или от третото задължено лице пред директора на компетентната

териториална дирекция чрез публичния изпълнител, който ги е извършил. Жалбата се подава в 7-дневен срок от извършването на действието, ако лицето е присъствало или е било уведомено за извършването му, а в останалите случаи - от деня на съобщението. Съгласно 268, ал. 1 от ДОПК решението на решаващия орган длъжникът или вискателят може да обжалва решението пред административния съд по постоянния адрес или седалището на длъжника в 7-дневен срок от съобщението.

Процесното решение е издадено от оправомощен за това орган в пределите на неговата компетентност – директор на ТД на НАП С.. Същото е съставено в писмена форма и в рамките на установения в чл. 267, ал. 2 от ДОПК срок от получаване на жалбата. След обсъждане на наведените в жалбата доводи са изложени подробни съображения, основани на приетите за установени факти, мотивирали директора на ТД на НАП С. да потвърди обжалвания пред него административен акт. Разпореждането, оспорено по административен ред също е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител в ТД на НАП С., съгласно правомощията му, определени в чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити. В него са изложени фактическите основания и съответното правно основание. Не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при постановяване на проверяваните актове.

В разпореждане за присъединяване изх. № С250022-105-0242638/13.06.2025 г., е посочено по вид и размер публичното вземане, което се присъединява, в конкретния случай ДДС - главници и лихви на обща стойност 126,87 лв., установени с РА № 22221816005475-091-001/19.04.2017 г.

Съгласно чл. 220, ал. 1 от ДОПК, когато едно публичното вземане не бъде платено в срок, публичният вискател го предявява за принудително събиране на публичния изпълнител по електронен път, като изпълнителното производство се образува въз основа на предоставените данни за длъжника, изпълнителното основание и подлежащото на принудително изпълнение публично вземане.

Съответно, съгласно чл. 217, ал. 1 от ДОПК, във вече образувани производства по принудително изпълнение могат да се присъединяват публични вискатели, както и кредитори, чието вземане е обезпечено с ипотека, залог или особен залог, както и тези, които са упражнили право на задържане. Според ал. 2 от същата норма, присъединяването се допуска с разпореждане на публичния изпълнител до изготвянето на разпределението на събраните суми. Цитираната разпоредба не съдържа никакви изключения по отношение на публичните вискатели. ДОПК всъщност позволява присъединяване само на определени частни кредитори, но това от своя страна касае основателността на тяхното искане за присъединяване, а не изобщо въпросът дължи ли се произнасяне по искането. Т. е. абсолютно задължително е всеки публичен вискател, в това число и НАП, да поиска присъединяване към вече образувано изпълнителното дело като предяви за принудително събиране на публичния изпълнител по електронен път съответното задължение, а публичния изпълнител от своя страна – да издаде разпореждане в един или друг смисъл, защото това е изричното предвиждане на чл. 217, ал. 2 от ДОПК. Тази разпоредба не предвижда никакво изключение – същата императивно задължава присъединяването да се допуска с разпореждане на публичния изпълнител. Издаването на такова разпореждане за присъединяване е абсолютно задължително, за да се гарантира възможността длъжникът за оспори самото присъединяване. Неиздаването на акт за присъединяване на публично вземане на НАП от публичен изпълнител по изпълнителното дело по реда на чл. 271, ал. 2 от ДОПК означава липса на присъединяване на съответно вземане, което прави събирането му невъзможно в рамките на това дело.

Видно от така изложеното, при събиране на публични вземания, публичния изпълнител може да присъедини нов вискател в образувано вече изпълнително производство, ако са налице следните

предпоставки: новият взискател да е публичен, тоест да се касае за публично вземане, и да не е изготвено разпределение на събраните суми. Ако тези предпоставки са налице, преценката, дали да присъедини нов взискател в изпълнителното дело или не, законодателят е предоставил на съответния административен орган. Съдебният контрол в случая обхваща само наличието на условията, визирани в чл. 217 от ДОПК.

В случая е налице образувано изпълнително дело № № 22140007874 от 2014 г., срещу В. А. С., по което изпълнително дело не е извършено разпределение на събрани суми. В резултат на това и на основание чл. 217, ал. 2 от ДОПК публичният изпълнител разпорежда присъединяване в производството по събиране на публично вземане към изпълнително дело № 22140007874 от 2014 г., по описа на ТД на НАП - [населено място]. При тези факти се установява, че към момента на издаване на разпореждането за присъединяване, публичният изпълнител е упражнил законосъобразно предоставените му от закона правомощия. Това е така, защото съгласно разпоредбата на чл. 209, ал. 2, т. 1 от ДОПК принудително изпълнение се предприема въз основа на ревизионен акт, независимо дали е обжалван.

От изложеното следва, че са налице предпоставките на чл. 217 от ДОПК и правилно от страна на публичния изпълнител е осъществено присъединяването.

Предмет на разглеждане в това производство е единствено действието на публичния изпълнител по присъединяването на вземанията, като установяване съществуването на тяхното основание, а и на техния размер следва да извърши в друго отделно производство. И в хода на административното обжалване, и пред съда, оплакванията на жалбоподателя са насочени към основането и размера на присъединените вземания, което не е предмет на разглеждане в това производство. Дали публичното задължение е било правилно определено по основание и по размер може да се установи само в хода на неговото оспорване.

Поради изложеното решение № ПИ-209/07.07.2025 г. на директора на ТД на НАП - [населено място], е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроцесуалните правила за неговото произнасяне и в съответствие с приложимите материалноправни норми и целта на закона.

Изходът на спора обуславя основателност на претенцията за разноски на ответната страна, като с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати юрисконсултско възнаграждение в минималния размер от 100 лева, на основание чл. 143, ла. 3 АПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, Административен съд София-град, 1-ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. А. С., срещу Решение № ПИ-209/07.07.2025 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане за присъединяване с изх.№ С250022-105- 0242638/13.06.2025 г., издадено от В. К., публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА В. А. С., ЕГН [ЕГН] да заплати на Национална агенция за приходите разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ